

N:o 6.

Af Herr Ribbing, Carl: Om aflåtande af underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan om utarbetande af ny lag rörande förvaltningen af omyndiges medel.

Dä, enligt hvad som ej sällan förspörjes, af förmyndare omhänderhavande medel till större eller mindre del förskingras, torde en revision af nu gällande lagar och författningar för förmyndares förvaltning af omyndigs egendom böra ju förr ju hellre ske.

Huru ofta erfares ej, och jag skulle kunna anföra flera bevis härpå, att förmyndare i sina egna affärer indraga myndlings egendom genom pantsättning af myndlingens hypoteker såsom säkerhet för egna affärslån, genom begagnande af hans kontanta medel i en slutligen till ruin ledande, illa handhafd egen alfärsrörelse; ja, exempel skulle kunna anföras på att förmyndare rymt landet, medtagande stor del af myndlingens kontanta egendom.

Visserligen stadgar nuvarande förmyndarelag: "att förmyndare skall gifva den omyndiges närmaste fränder del af den slutade årsräkenskaper, om så fordras; om de ej begära detta, skall räkning tillställas dem hvart tredje år; äfvensom att stad, socken och härad eger utse gode män, en eller flere, att hafva tillsyn öfver förvaltningen af omyndiges egendom, och ege sådan god man samma granskningsrätt som närmaste fränder samt slutligen att, om fränder eller gode män finna att förmyndare den omyndiges egendom ej rätteligen förvaltad, må anmälan härom göras hos Rätten, som pröfvar om annan förmyndare må förordnas; hvarförutom förmyndares räkning sedan den blifvit af gode mannen granskad hvarje år inlemnas till Rätten."

Så långt är nu allt godt och väl. Men hvem finner ej vid första ef-

tertanke huru ofta genom likgiltighet, aflägsenhet, ja till och med grannlagenshet dessa fränder tillbakahållas från att göra sin granskningsrätt gällande.

Förmyndaren fullgör icke alltid sin skyldighet att opåmindt hvar tredje år tillstålla fränderna räkning. Fränder och gode män våga ofta nog icke, när de ana eller af ofullständiga räkenskaper finna, att en förmyndare är på obestånd, anmäla förhållandet hos Rätten för att ej bringa förmyndaren i konkurs och derigenom förlora mer, än om man låter gå till en tid för att se om ej möjligen förmyndaren skulle kunna reparera affärerna.

I afseende på företeendet af myndlingens hypoteker och värdepapper inför gode mannen, så sker detta högst sällan, och hvar och en torde inse, att härvid vinglerier kunna på mångahanda sätt bedrifvas.

Öfver gode människens fullgörande af sin pligt finnes sålunda snart sagdt ingen kontroll, jemte det att han ofta nog är urståndsatt att fullkomligt öfverse och bedöma ställningen, och då anmälan till Rätten om en oordentlig förmyndares afsättning äntligen sker, kommer denna oftast *för sent*.

Om hvad här ofvan är anfördt öfverensstämmer med verkliga, låt vara till och med enstaka förhållanden, så är lagen om förmyndareförvaltning och kontrollen häröfver ofullständig.

I vårt grannland Danmark har en ny, i mitt och mångas tycke god och fullt betryggande förmyndarelag i senare tid utkommit. Denna danska "Lov, innehöende Bestämmelser, angående Forvaltningen af Umyndiges Midler" är af den 26 maj 1868.

Grunddragen i densamma äro:

att ett öfverförmynderi finnes särskildt för Köpenhamn och ett öfverförmynderi gemensamt för hela de öfriga landet;

att alla förmyndaremedel så väl i kontanter som obligationer och andra värdepapper indragas till och förvaltas af öfverförmynderiet;

att till bestridande af de med öfverförmynderiet förenade kostnader afvensom till bildande af en reservfond för oförutsedda förluster lägges en afgift, hvilken vid hvarje räntetermin innehålles å hvarje riksdaler, som i ränta inbetalas.

Då mig synes, att genom denna lag omyndiges medel, äro fullständigare betryggade än genom de lagar och författningar, som gälla inom vårt land, samt en lag i samma syfte borde kunna rätta de missförhållanden, som jag ansett mig böra påvisa, och då derjemte, enligt mitt förmenande, vår landstingsinstitution särdeles väl lämpar sig till utseende af ledamöter i en förmyndarekammare för hvarje landstingsområde samt till kontrollerande af tjänstemännen i nämnda förmyndarekammare, så vågar jag vördsamt föreslå, det Riksdagen måtte besluta

att i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t i nåder täcktes låta genom Dess nya lagberedning utarbета och för Riksdagen framlägga en ny lag angående förvaltningen af omyndiges medel, innehållande i hufvudsaken sådana bestämmelser vid nyssnämnda förvaltning, att omyndiges medel skola förvaltas af en förmyndarekammare för hvarje landstingsområde, hvars ledamöter och tjänstemän tillsätts af landstinget och ställas under dess kontroll samt för öfrigt i närmaste öfverensstämmelse med den ofvannämnda danska lagen, tillämpad på svenska förhållanden.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 20 Januari 1875.

Carl Ribbing.
